

EDITORIAL

L'insoportable tedi del "proces"

Per norma no solem immiscuir-nos en la marxa política de comunitats autònomes diferents a la nostra, però passat pràcticament un intens semestre en el que el **proces d'independència**, iniciat per una part de la societat catalana i per les seues màximes institucions, ocupa quasi íntegrament les notícies i comentaris dels mitjans de comunicació, no podem deixar de referir-nos al tema, sobretot perquè ha acabat esguaitant-nos als valencians.

Deixarem de costat el debat de si tenen dret o no els catalans a independitzar-se de l'Estat espanyol. Major motiu tenim per a queixar-nos als valencians, que no hem fruit —mes be al contrari— les ventajoses econòmiques en les que tots els règims han vingut privilegiant a **Catalunya** des del segle XVIII. Lo que nos mou a parlar d'esta ja insoportable situació que ho copa tot: noticiaris, conversacions, diaris i inclús programes d'oci, d'humor, deportius..., es que, eixos que califiquen la seua situació d'opressió, són els primers que, prostituint l'ideal de llibertat que diuen els impulsa, volen esclavitzar a uns altres pobles que, per a fer-ho mes absurd, tenen una major història i tradició de llibertat. Per a mostra d'aço els cartells dels delirants "**països catalans**" que ultimament la **CUP** irradia, en major intensitat que mai, pels territoris que vol subjugar. No es creïble que estos antisistema parlen del "alliberament" (lliberació) dels pobles i per una altra banda facen seua un projecte anexionista naixcut de les ansies de poder de la dreta mes rancia i conservadora i de les idees mes transnoctades dels imperialismes decimonònics.

Resulta insoportable i angoixant estar escoltant un minut si i a l'altre també les proclames de dignitat d'un govern autònom al front del qual se troba **PDeCAT**, "refundació" de l'antiga **CiU**, la que malversà, feu frau i exigí una quota si es volia treballar per a l'administració catalana —per a lucrar-se els seus dirigents i la pròpia estructura—; i resulta encara mes tedios que vullguen donar lliçons de democràcia, de llibertat i de tolerància. L'espírit pacifista del que alardegen se contradí en les notícies i les imatges que arriben mostrant als independentistes utilitzant tota classe d'estratègies per a aïllar a tots els qui no pensen com ells.

També nos interessa recordar que ara, i no mes ara, se parla de l'adoctrinament, especialment el que s'exerceix en la docència —el valencianisme ja fa anys que el denuncia davant l'impossibilitat d'una societat anestesiada—. Es el que nega el "compromís" **Joan Baldoví** —diu que es mestre, però pareix que no haja chafat una escola valenciana en les últimes dècades— des de la tribuna del Congrés. Per lo vist el sr. Baldoví no considera adoctrinar el fet

d'imbuir l'idea de que els valencians parlem català omplint el discurs de falacies, tergiversacions i ocultacions, d'introduir i fer estudiar textos antihistòrics, d'obligar a llegir el catecisme —totalment desacreditat ad estes altures— del seu país **Fuster**, d'organitzar trobades escolars en les quals entre jocs, *chirigotes* i vendes promocionals es pronuncien mitins *catalaneros*, el de finançar **Escola Valenciana** (que de valenciana només té el nom)... En fi, coincidim en ell en que la majoria d'educadors són autèntics professionals que no volen mes que ensenyar i educar als seus alumnes, però ja s'ha encarregat gent de la seua corda de que no falte el "comissari" llingüístic en cada centre escolar, vehícul conductor de totes les iniciatives pro-pancatalanistes.

I no podem deixar de fer referència al president de **FAES** i expresident del govern espanyol **José María Aznar**, que es congratulava de parlar català en l'intimitat en l'època en la que mantenia les millors relacions en **Jordi Pujol** (per cert, no entenem per qué este senyor i família, que alguns calificaríen de mafiosa, no estan tots els dies en els noticiaris, com el "proces", i per contra són tractats en tan silenciosa i discreta delicadea) i no li fea oix negociar en el "patriarcat" i oferir-li **Valencia**, la nostra llengua i cultura, en tal d'arribar a ser el president de l'Estat. Ara, des de la fundació que presidix amolla estes perles:

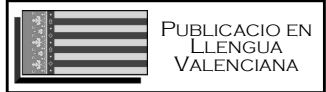
"Si se acepta que se ha roto el pacto de unidad y diversidad, la reforma constitucional no debe ser el pago a plazos de lo que ahora no estamos dispuestos a pagar al secesionismo catalán".

"Las mismas fuerzas ideológicas, los mismos sentimientos rupturistas que han quebrado y enfrentado la sociedad y la convivencia en Cataluña quieren actuar en Valencia y con los mismos objetivos".

"El nacionalismo predica una identidad subordinada, una Valencia subalterna, de segunda división, que quedó atrás. Una mayoría de valencianos debe ser convocada para recuperar un proyecto de convivencia que se quiere negar a valencianos y españoles".

Este personatge o no té vergonya, o no té memòria. Ell, que junt al seu lacai **Zaplana** sagellà la subordinació llingüística pactant en **Pujol** la creació de la **AVL** i contribuint a eternisar l'enfrontament de la societat valenciana, ara acusa als altres de fer lo mateix i nos busca per a recuperar la "convivència" (traduït: la sumissió dels valencians als interessos de **Madrid**).

Tristament esta aventura catalana anem a pagar-la tots, i molt nos temem que una vegada mes els majors perjudicats sigan els valencians.

LA CITA

La causa de la llibertat se convertix en una burla si el preu a pagar es la destrucció dels qui haurien de fruit de la llibertat.

Mahatma Gandhi

SUMARI

- 1
- EDITORIAL: **L'INSOPORTABLE TEDI DEL "PROCES"**
- 2
- LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- BIOGRAFIA: **BONIFACI FERRER, AUTOR DE LA BIBLIA VALENCIANA**
- 3
- JOCS TRADICIONALS (XXX): **¿A ON ESTAN LES CLAUS?**
- LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- **EL GAV COMPLEX 40 ANYS**
- BIOGRAFIA: **BONIFACI FERRER... (Continuació)**
- 4
- PASSATEMPS
- RONDALLA: **EL GORRO BLANC**

ACLARIMENT

Esta publicació està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra col·lectiva,

l'encarregat de la redacció final de cada article té llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuació de la seua preferència. Este tema es motiu de debat, però no de divisió, entre nosatres.

AVIS

Com cada any, ja tenim preparada la loteria de Nadal. **El 22 de desembre de 2017** jugem al

03284

Poden demanar participacions (3 €) posant-se en contacte en nosatres.

I ara toca l'insoportable tedi d'aguantar que li demanem que faça fotocopies d'est exemplar per a repartir entre amics i coneguts. (Cóm hem lligat el títol de l'editorial, ¿eh?)

**ACTIVITATS CULTURALS
NOVEMBRE DE 2017**

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors Llengua Valenciana)
C/ Alt, 64. 46003 Valencia C.
www.aellva.org

GAV (Grup d'Accio Valencianista)
C/ Julià Peña, 3. 46018 Valencia C.
www.gav-valencianistes.com

RACV (Real Academia de Cultura Valenciana)
C/Avellanes 26. 46003 Valencia C.
Tel 963 91 69 65 // www.racv.es

Rogle

Vore quadro a banda en pagina 3.

Diversos dies. 19:15h. Seu de la RACV. Valencia C.

CICLE DE CONFERENCIES: "Lutero. La divisio d'Europa. De l'enfrontament al dialect"

Continúa el cicle iniciat en octubre

2 Nov: Emilia Salvador: "El protestantismo y las relaciones internacionales". // **14 Nov:** August Monzón: "Del conflicto a la comunió. El diàleg ecumènic amb les esglésies de la reforma, 500 anys després".

+Info: **RACV**

6, 7 i 8 Nov 19 h. Biblioteca Valenciana. Monasteri de Sant Miquel i els Reis. Av. de la Constitució, 284, Valencia C.

XXVI JORNADES DE LA AELLVA

"Historiadors, cronistes i dietaristes valencians".

• Programa de les Jornades:

6 Nov (dill): **J.Vt. Gómez Bayarri:** "La festividat del 9 d'octubre a través de les cròniques". **José Aparicio:** "Prehistòria, història i arqueologia en el Regne de València". **Daniel Sala:** "Els viagers estrangers com a cronistes de la realitat valenciana".

7 Nov (dmt): **Òscar Rueda:** "Les quatre cròniques reals: la construcció de la memòria històrica". **Antoni Aienza:** "Escriure història en clau valenciana en els sigles XVI i XVII". **Agustí Zacarés:** "De l'il·lustració a la Renaixença: Gregori Mayans, Boix i Lorente". **Rafael Solaz:** "Dietaris valencians: el de Pau Carsi i Gil".

8 Nov (dmc): **Emilia Salvador:** "Joan Reglà i la renovació del modernisme valencià". **Ambar Cabanes:** "Antonio Ubieta Arteta i l'història de València". **Francisco Pérez Puche:** "El periodiste com a creador de crònica: Lorente Falcó, Domínguez, Ombuena".

Acces lliure. Se regalarà el llibre que conté les ponències a qui assistisca a les tres jornades.

+Info: **Aellva**

Diversos dies. 19:15h. Seu de la RACV. Valencia C.

CICLE DE CONFERENCIES: "150 Aniversari de Vicente Blasco Ibáñez"

Continúa el cicle iniciat en octubre.

7 Nov: Francisco Pérez Puche: "Blasco Ibáñez, periodista". // **16 Nov:** Javier Domínguez Rodrigo: "La quinta de la Malvarrosa. Blasco Ibáñez y la arquitectura". // **21 Nov:** Federico Martínez Roda: "Blasco Ibáñez y el entramado ideológico y partidista de su tiempo".

+Info: **RACV**

(Continúa en la pagina següent)

BIOGRAFIA

Bonifaci Ferrer, autor de la Biblia Valenciana

J.M.M.

Enguany fa siscent anys de l'obit de **Bonifaci Ferrer**, un dels nostres grans personages historics, del qual ben poc s'han enrecordat organismes i institucions; llevat d'algun articul en premsa poc mes se li ha dedicat a un home que tingue una gran responsabilitat en l'epoca en que viuque, no debades les seues actuacions influiren en el decurs de l'història i cultura valencianes.

No es prete acifer una biografia del germa de sant **Vicent Ferrer**; esta se podra llegir en el fullet que ha elaborat l'associació **Convencio Valencianista** per a l'edicio de l'activitat "Tots els dies 9" –en la que col·labora el **Rogle Constanti Llombart**–, que dedicà a recordar al traductor de la **Biblia** a la nostra llengua valenciana; per cert, la primera traduccio del llatí, concretament de la **Vulgata** de **St. Jeroni**, a una llengua romanç.

Nos hem de congratular de que personages com ell hagen contribuït a construir el nostre patrimoni cultural i, mes encara, a conformar la nostra identitat nacional. **Bonifaci Ferrer i Miquel**, que viuque des de la mitat del segle XIV fins a principis del s. XV, fon testic, a l'hora que particip, de dos grans acontejiments: el **Cisma d'Occident** i el **Compromis de Casp**. En el dilema que dividia a la **Iglesia Catolica**, si, com el seu germa **Vicent**, primer se posicionà al costat de **Benet XIII** –de qui fon assessor– al final la situacio aconsellà la renuncia, puix, tal i com anaven avançant els acontejiments, alluntaven mes i mes al papa **Luna** de la cathedra de **St. Pere**. Allo havia de concloure en favor de la millor solucio per al catolicisme i esta exigia la renuncia del Papa d'orige aragones.

Per una atra banda, en el periodo en que eixerci de jurat del **Cap i Casal**, de notari, d'assessor del **Justicia Criminal** i de docent, el seu prestigi professional i reputacio social creixqueren, arribant a ser un notable de la ciutat; tan es aixina que fon delegat-representant en les **Corts de Monçó**, en les quals la seua actuacio se li qüestionà fins a acusar-lo de traïcio, fet que la justicia s'encarregà

d'aclarir, eximint-lo de tal calumnia. Ell fon un dels tres delegats pel **Regne de Valencia** en el Compromis de Casp. El pes dels raonaments dels valencians, especialment el de son germa **Vicent**, de cantaren la balança cap a un dels pretenents, el **Trastamara**, en detriment del de **Urgell**.

Pero si estos fets son mes que prou per a no deixar en l'oblit ad esta figura, hem d'afegir-ne un altre d'igual transcendencia: la traduccio de la **Biblia**.

Quan una epidemia de pesta acabà practicament en tota la seua familia –moriren sa muller i nou dels seus onze fills (set filles i dos fills)–, buscà el camí de l'oracio i es refugià en el retir de la vida monastica ingressant en l'orde cartoixana. Esta circumstancia es la que sense dubte possibilità que la traduccio del llibre sagrat fora duta a terme. La pretensio original, segurament, seria la de facilitar la seua llectura i coneiximent als propis cartoixans que vivien baix la seua autoritat i, en ser impresa (1478), al restant de practicants.

De la **Biblia Valenciana**, aixina coneguda, aço es, de l'incunabile de 1478, només se conserva l'ultim full, foliat en els numeros 362 i 363, est ultim inclou el colofò, que supon un text transcendental per l'informacio que conté: indica qui fon el traductor o traductors, puix si be s'explicita l'autoria de **Bonifaci Ferrer**, tambe parla de "en la qual translacio foren altres singulars homens de sciencia", informa del lloc a on es realisà la traduccio, que esta fon supervisada i autorisada, i sobre tot la llengua a la qual es feu dita translacio. El fet de que tan sols unes decades mes tart fora objecte de persecucio per la **Inquisicio**, a banda de posteriors vicissituds, seria la principal rao de que no haja arribat cap eixemplar impres fins als nostres dies. Tan

sols ha quedat eixe testimoni, que ho es a l'hora de l'importancia de la llengua valenciana, de l'imprenta valenciana i de la necessitat de que els llibres sagrats es posaren a l'abast del public en un moment en el qual el llatí anava quedant reservat per a l'ofici de la missa, com a llengua de la **Iglesia Universal** i en alguns actes o documents protocolaris de la vida civil.

Continúa en la pagina 3

IMAGE DE BONIFACI FERRER EN LA COVA SANTA (ALTURA)

COLOFO DE LA BIBLIA CONSERVAT EN L'HISPANIC SOCIETY

¿A on estan les claus?

Estos jocs populars, tan coneguts en tots els pobles del Regne de Valencia, han anat perdent-se conforme els coches i les motos inundaven els carrers. Els chiquets eren els amos d'este espai en les clares nits de l'estiu, quan els pares i els yayos, assentats a la fresca, a la porta de casa, comentaven els succeïts del dia o jugaven al domino o la brisca.

En acabant de contar "20 i ou" ix el qui mana en el joc, que es coloca dins d'un cercul al principi del carrer, els altres jugadors, tots junts, es posen darrere d'una ralla i van acostant-se mentres canten: "¿A on estan les claus, matarile, rile, rile, a on estan les claus, matarile, rile, ron, chim pom?"

El chiquet o la chiqueta que mana respon: "En el fondo de la mar, matarile, rile, rile..."

El grup seguix: "¿Qui anira a per elles, matarile, rile, rile? ¿Qui anira a per elles matarile, rile, ron?"

Chiquet/chiqueta: "Anira... (i indica el nom d'un dels membres del grup), matarile, rile..."

El grup pregunta, tambe cantant: "¿Qui l'acompanyarà, matarile...?"

Chiquet/ chiqueta: "L'acompanyarà... (sol dir el nom d'un chiquet o d'una chiqueta que li agradava a qui havia enviat a per les claus)."

El grup: "¿Quin ofici posarém, matarile...?"

Chiquet/ chiqueta: "Li posarém (per eixemple el de jardiner/era), matarile..."

El grup, despuix de preguntar-li: "Ell/ella diu que no, matarile..."

Chiquet/ chiqueta: "Li posarém (modista, cambrer, futboliste, enfermera, etc.), matarile...", va dient oficis fins que l'atre accepta u.

El grup, llavors, canta: "Ell/ella diu que si, matarile..."

I en eixe moment el chiquet/la chiqueta passa a colocar-se al costat del/ de la que mana, entrant dins del cercul.

Se va repetint fins que tots els del grup passen dins del cercul.

PATRIMONI VALENCIÀ

J.M.M.

Bonifaci Ferrer, autor de la Biblia Valenciana

Ve de la pagina 2.

Este colofó, tan clarificador i en senyes tan evidents, no deixà de ser causa de polemica quan, el que en el temps es convertí en el "intelectual" llorejat pel pancatalanisme, Manuel Sanchis Guarnier, a l'hora de transcriure'l en un estudi d'ambit "científic", omete una part fonamental, aquella que diu que el text de la *Vulgata* havia segut traduït del llatí a la llengua valenciana. El "oblit" argüït sobre un text tan breu i en un estudi tan "científic" no es mes que una excusa, l'artimanya dels negacionistes que ya en els anys 60 del passat segle començava a fer-se realitat.

Si be no coneixem de l'existència de cap eixemplar impres, com ya s'ha dit, si sabem, gracies a les investigacions de mossen J. Alminyana Valles i del pare J. Costa i Català, de l'existència de varis manuscrits complets o fragmentats valencians; aixina, pels treballs i estudis d'estos investigadors hui coneixem que en la Biblioteca Nacional de França, en Paris, hi ha una Biblia completa del

s. XV i varis codex mes, incomplets (segles XIV - XVI); tambe un incunable en els Quatre Evangelis es conserva en la Biblioteca Mazarina (Paris); diferents parts en el British Museum de Londres, en la Biblioteca Colombina (Sevilla) i en Barcelona.

En la seua vida monacal Bonifaci Ferrer ocupà carrecs de molta responsabilitat i el trobem lligat a la cartoixa de Porta Coeli, a on traduí la Biblia, i a la de la Vall de Crist, a on faltà i fon soterrat. Pero tambe te un lligam directe en l'advocacio de la Mare de Deu de la Cova Santa, l'imatge de la qual se li atribueix, i en el santuari a on esta imatge rep cult en el terme municipal de la localitat de Altura. Les seues despulles, despuix de l'exclaustracio, foren traslladades ad este lloc de pelegrinaje, que fon profanat -tambe el seu cos- durant els successos de persecucio i destruccio que acontenygueren durant la Guerra Civil. En un habitacul, junt a la capella de la Comunio, una inscripcio baix d'una arqueta-sepulcre indica que alli es troba soterrat Bonifaci Ferrer.

ARQUETA-SEPOLCRE DE BONIFACI FERRER. COVA SANTA (ALTURA)

ACTIVITATS CULTURALS

NOVEMBRE DE 2017

(Ve de la pagina anterior)

13 Nov (dilluns) 19:30h. Teatre Capri. C/ Ernesto Ferrando, 9. Paterna.

LLECTURA DE TEATRE

Lectura dramatisada de l'obra "Velatori per a un viu", de Immaculada Ballester.

+Info: Aellva

17 Nov (divendres) 21:30 h. Restaurant La Hipica. C/ Jaca, 23. Valencia C.

SOPAR DELS ESCRITORS

Se presentarà el llibre *Arròs i Tartana*, de Vt. Blasco Ibáñez, traduccio d'Antoni Ruiz Negre, que s'obsequiarà als assistents. Preu: 30 €.

Reserves: LRP: 963910992

+Info: Aellva

Diverses activitats del GAV

- Cursos de Belems artesanals
- Presentacio del llibre recull del SOM
- Sopar valencianiste

+Info: GAV

24 Nov (divendres). 20 h. Seu del GAV.

CONFERENCIA

+Info: GAV

El GAV complix 40 anys

Des de 1977 el Grup d'Accio Valencianista ve treballant en la defensa i promocio de l'identitat valenciana. Una trajectoria llarga -en periodos mes i manco afortunats- en la que resulta practicament impossible dur el conte de les accions mampreses i les activitats dutes a terme: campanyes, denuncies, premis, homenajes, llibres, cursos, tallers...

Son diversos els actes que l'entitat ha programat per a celebrar l'efemerides; entre ells, la publicacio d'un llibre recopilatori dels millors articuls de la revista SOM. ¡Felicitats!

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527

46002 Valencia ciutat

rogleconstantillombart@gmail.com

Rogle en Internet

Facebook: Rogle Constanti Llobart

Twitter: @rogleconstanti

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com

www.pjvalencianista.org

I se poden llegir tambe en:

http://issuu.com/rogleconsantillombart

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusio ad esta publicacio es la millor forma de colaborar en nosatres. Tambe pots fer -te soci (36 € a l'any) o colaborador (12 € a l'any), i t'enviarém a casa tots els numeros que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportacio economica, tambe te quedariem molt agraits. El nostre numero de conte, en Caixa Ontinyent, es:

ES61 2045 6014 65 3000195833

<p>Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.</p>	<p>1. Persona experta en la ciència que s'ocupa de l'estudi de l'atmosfera, els meteors i l'estat de l'orage.</p> <p>2. Persona malvada o en mala intenció. Funest, que anuncia desgràcia. Succes desafortunat, com un accident, que ocasiona pèrdues materials i/o personals.</p> <p>3. Part del llit a on se posen els coixins i se recolza el cap.</p> <p>4. Eclesiàstic que forma part del capítol d'una colegiata o catedral.</p> <p>5. Espècie molt aromàtica, de color terros rogenc. S'utilisa en la cuina, especialment en rebosteria, ya siga molta o en rama.</p> <p>6. Persona que obri o dirigix una dansa ballant al cap o davant dels altres, especialment en les dansades tradicionals valencianes que se fan en el carrer.</p> <p>7. Acció de parlar de manera informal o de forma constant.</p> <p>8. Recipient per a allumenar, dins del qual se fica oli i una mecha que es pren i servix per a fer llum.</p>	<p>1. — — — — — — — — — —</p> <p>2. — — — — — — — — — —</p> <p>3. — — — — — — — — — —</p> <p>4. — — — — — — — — — —</p> <p>5. — — — — — — — — — —</p> <p>6. — — — — — — — — — —</p> <p>7. — — — — — — — — — —</p> <p>8. — — — — — — — — — —</p>
<p>La solució a peu de pagina.</p>	<p>PARAULES VERTICALS</p> <p>1. Quedar-se momentaneament sense alé a causa de fortes rialles o de plor intens.</p> <p>2. Llevar la pols colpejant en un drap o en un altre utensili. Sacsar una cosa en força per a que caiga lo que te adherit.</p>	<p>1. — — — — — — — — — —</p> <p>2. — — — — — — — — — —</p> <p>3. — — — — — — — — — —</p> <p>4. — — — — — — — — — —</p> <p>5. — — — — — — — — — —</p> <p>6. — — — — — — — — — —</p> <p>7. — — — — — — — — — —</p> <p>8. — — — — — — — — — —</p>

RONDALLA

J.P.B.

El gorro blanc

Un chicon i una chicona vivien prop de l'iglesia. El chicon, que era prou guilopo, trobava divertit **esglayar** a la chicona i sempre estava inventant noves formes de fer-ho, fins que ella acabà per acostumar-se i no s'assustava ya per res.

Un dia gris que amenaçava pluja, la chicona ana a arregar la roba estesa en el pati de l'iglesia. Estava casi acabant la faena quan de sobte se donà conte de que, en una **tomba** prop d'ella, estava sentada una figura tota vestida de blanc. Pensà que era

una atra jugada del chicon, aixina que ana corrent i d'una manotada li llevà el gorro que duya en el cap, dient-li:

—Tu ya no m'esglayes.

Sense fer mes cas de la figura, que continuava assentada en silenci, la chicona acabà d'arregar la roba i tornà a casa. Per a la seua sorpresa, el chicon fon la primera persona que la rebe quan entrà per la porta, quan era impossible que l'haguera alvançat sense que el vera. Ademes, entre la roba que duya aparegue un gorro blanc ple de terra que no pertanyia a ningu de

sabien qué fer en ell. Demanaren ajuda als veïns i un vellet explicà que els **espirts** dels morts se prenen molt mal que els vius no els tinguen respecte, i assegurà que l'única manera d'evitar que el fantasma descarregara la seua ira sobre el poble era que la chicona li tornara a posar el gorro en el cap mentres el veïnat mirava en silenci.

Aixina se feu i, en presencia de tots els veïns, la chicona s'acostà **atemorisada** a la figura i, tremolant, li posà el gorro, dient-li:

—¿Ya estas satisfet?

El fantasma, alçant una ma, li donà un colp terrible i respongue:

—Si, i tu, ¿estas satisfeta?

La chicona caigüe morta a terra; immediatament el fantasma s'afonà en el **sepulcre** i mai mes ningu el va vore.

Adaptacio i traduccio a la llengua valenciana d'una rondalla anonima islandesa treta de narrativabreve.com

<p>GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)</p> <p>Esglayar/ assustar/ atemorar/ alarmar/ acovardar/ acovardir: Causar esglai, una impressio o por repentina causada per alguna cosa que apareix de</p>	<p>forma inesperada</p> <p>Espirit/ esperit: Anima d'una persona morta que es comunica en els vius.</p> <p>Lapida/ llapida: Llosa d'un sepulcre o caseta.</p>	<p>Sepulcre: Vore tomba.</p> <p>Tomba/ sepulcre/ tumul/ panteo/ taibola/ cenotafi: Cavitat feta en terra o d'obra per a donar sepultura a un cadaver.</p>
--	---	---

Solucio:

Verticals: 1. ENCANAR 2. ESPOLSAR

1. METEOROLEC 2. SINISTRE 3. CAPÇAL 4. CANONGE 5. CANELLA 6. CAPDANSER 7. CHARBRADA 8. CRESOL

I RECORDA...La nostra primera paraula es **encanar**. Se diu que està **encanat** aquell que se s'ha quedat pasmat, sense alé per les fortes rialles o plor intens. Eix. *Va escomençar a riure mirant la pelicula i es va quedar encanat.*

La nostra segona paraula es **espolsar**. Està **espolsat** allo que se li ha llevat la pols a colps en un drap o en un **espolsador** o que ha sigut sacsàt per a llevar-li lo que te adherit. Un **espolsador** es un utensili format per diferents tires de drap o pell, nugades en un extrem i subjectes a un manec i que servix per a llevar la pols. L'acció i efecte d'espolsar es una **espolsada** o un **espolsa**. Eix. *No guardes la tovalla de la playa sense espolsarla per a llevar-li l'arena.*